

UCHWAŁA Nr 15

Rady Naukowej Dyscypliny inżynieria lądowa i transport
Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie
z dnia 23 kwietnia 2020 roku

w sprawie: **rozpatrzenia odwołania, w związku z wniesieniem do Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów przez dr. inż. Cezarego Kowalczyka odwołania od Uchwały nr 10 Rady Naukowej Dyscypliny inżynieria lądowa i transport z dnia 21 stycznia 2020 roku w sprawie odmowy nadania dr. inż. Cezaremu Kowalczykowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk inżynieryjno-technicznych w dyscyplinie inżynieria lądowa i transport.**

Na podstawie art. 179 ust. 3 pkt 2b ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1669 ze zm.), art. 178 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r., poz. 85 ze zm.), art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1789) oraz § 14 ust. 2 pkt 2 Statutu Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie, stanowiącego załącznik do Uchwały Nr 494 Senatu Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie z dnia 21 maja 2019 r. w sprawie Statutu Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie, uchwała się, co następuje:

§ 1

Po zapoznaniu się z odwołaniem dr. inż. Cezarego Kowalczyka od Uchwały nr 10 Rady Naukowej Dyscypliny inżynieria lądowa i transport z dnia 21 stycznia 2020 roku w sprawie odmowy nadania dr. inż. Cezaremu Kowalczykowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk inżynieryjno-technicznych w dyscyplinie inżynieria lądowa i transport oraz po wnikliwej dyskusji Rada Naukowa Dyscypliny inżynieria lądowa i transport postanowiła przekazać odwołanie do Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów.

§ 2

Opinia Rady Naukowej Dyscypliny stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

UZASADNIENIE

1. Rada Naukowa Dyscypliny inżynieria lądowa i transport po zapoznaniu się z pełną dokumentacją z postępowania habilitacyjnego i po wnikliwej dyskusji podjęła w dniu 21 stycznia 2020 roku uchwałę, w sprawie odmowy nadania dr. inż. Cezaremu Kowalczykowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk inżynieryjno-technicznych w dyscyplinie inżynieria lądowa i transport.
2. Dr inż. Cezary Kowalczyk odebrał w/w uchwałę w dniu 6 lutego 2020 roku wraz z pouczeniem o możliwości wniesienia odwołania do Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów w terminie miesiąca od daty odbioru uchwały.
3. Dr inż. Cezary Kowalczyk skorzystał z przysługującego mu prawa i w dniu 3 marca 2020 roku złożył w Biurze Instytutu Geodezji i Budownictwa odwołanie do Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów za pośrednictwem Rady Naukowej Dyscypliny inżynieria lądowa i transport.
4. Rada Naukowa Dyscypliny po zapoznaniu się z treścią odwołania w drodze dyskusji wyraziła opinię (stanowiącą załącznik nr 1) w sprawie utrzymania w mocy Uchwały nr 10 w sprawie odmowy nadania dr. inż. Cezaremu Kowalczykowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk inżynieryjno-technicznych w dyscyplinie inżynieria lądowa i transport oraz

o przekazaniu odwołania wraz z dokumentacją habilitacyjną do Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów.

**Przewodniczący
Rady Naukowej Dyscypliny
inżynieria lądowa i transport**

dr hab. inż. Jacek Rapiński, prof. UWM

Załącznik nr 1
do Uchwały nr....
Rady Naukowej Dyscypliny
inżynieria lądowa i transport
z dnia 23 kwietnia 2020 roku.

Opinia Rady Naukowej Dyscypliny inżynieria lądowa i transport w sprawie odwołania od uchwały o odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego doktorowi Cezaremu Kowalczykowi

W dniu 3 marca 2020 roku wpłynęło do Biura Instytutu Geodezji i Budownictwa odwołanie dr. inż. Cezarego Kowalczyka do Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów za pośrednictwem Rady Naukowej Dyscypliny inżynieria lądowa i transport od uchwały nr 10 Rady z dnia 21 stycznia 2020 roku w sprawie odmowy nadania dr. inż. Cezaremu Kowalczykowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk inżynieryjno-technicznych w dyscyplinie inżynieria lądowa i transport.

Członkowie Rady Naukowej Dyscypliny inżynieria lądowa i transport otrzymali drogą mailową pełną dokumentację z posiedzenia Komisji Habilitacyjnej z dnia 10 stycznia 2020 roku, dzięki czemu mieli możliwość dokładnego zapoznania się z nią przed posiedzeniem Rady. Podczas posiedzenia Rady odczytany został protokół z posiedzenia komisji habilitacyjnej i przeprowadzono wnikliwą dyskusję na ten temat.

Według Rady Naukowej Dyscypliny dorobek naukowy Habilitanta nie stanowi istotnego wkładu w rozwój dyscypliny naukowej inżynieria lądowa i transport. Rada Naukowa Dyscypliny jako organ mający uprawnienia do nadania stopnia naukowego, nie ma obowiązku zgadzać się z uchwałą komisji habilitacyjnej. Komisja habilitacyjna stanowi ciało doradcze a ostateczną decyzję podejmuje Rada. W tym przypadku, Rada wyraźnie opowiedziała się za odmową nadania stopnia doktora habilitowanego. Wynik głosowania: na 20 obecnych i uprawnionych do głosowania członków Rady 17 osób opowiedziało się za odmową nadania, jedna osoba była przeciwna a dwie osoby się wstrzymały od głosowania.

Uwzględniając specyfikę postępowania o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego trzeba wziąć pod uwagę, że nie może ono być identyczne jak w przypadku postępowań prowadzonych na podstawie przepisów k.p.a. przez organy administracji publicznej. Specyfika postępowania w sprawach o nadanie stopnia naukowego albo tytułu naukowego wynika ze szczególnego charakteru materii poddanej procedowaniu przed organami powołanymi do podejmowania decyzji w oparciu o wartościowanie naukowe.

Szczególny charakter tych spraw uzasadnia stosowanie odrębnych od k.p.a. zasad postępowania. Odnosi się to do całego postępowania, w tym do ograniczonego udziału kandydata do stopnia naukowego w postępowaniu. Przejawia się to w tym, że uchwały Rady Naukowej w sprawie nadania stopnia naukowego zapadają na posiedzeniu niejawnym w głosowaniu tajnym. Odpowiednie stosowanie przepisów kodeksu postępowania administracyjnego w postępowaniu w sprawach stopni i tytułu nie może jednak w żaden sposób zmienić charakteru tego postępowania, ponieważ przy odpowiednim stosowaniu wszelkich przepisów prawa, modyfikacji mogą podlegać jedynie przepisy odpowiednio stosowane, a nie przepisy, które mają być przez nie uzupełniane.

Rada nie uchybiła regulacji art. 107 § 3 k.p.a. Ustawa wyraźnie wskazuje na stosowanie przepisów k.p.a. odpowiednio. Z treści uchwały wynika podstawa prawna rozstrzygnięcia, jak też uzasadnienie faktyczne i prawne. Strona została także w sposób prawidłowy poinformowana o możliwości złożenia środka zaskarżenia, z którego skorzystała. Uchwała spełnia zatem minimum elementów obligatoryjnych określonych przepisem art. 107 k.p.a.

W opinii Rady dorobek naukowy dr. inż. Cezarego Kowalczyka oraz jego wkład w rozwój dyscypliny naukowej inżynieria lądowa i transport jest niewystarczający do nadania mu stopnia doktora habilitowanego. W trakcie dyskusji podnoszone zostały przez członków Rady następujące kwestie mające znaczenie dla uzasadnienia decyzji Rady:

1. Niezgodność merytoryczna dorobku naukowego habilitanta z dyscypliną, w której Rada ma uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego.
2. Główne publikacje cyklu stanowiącego osiągnięcie naukowe wskazane przez habilitanta nie są powiązane z dyscypliną inżynieria lądowa i transport.
3. Bardzo niskie wskaźniki bibliometryczne dorobku habilitanta, brak cytowań jego prac.
4. Brak projektów naukowych finansowanych ze środków spoza MNISW. Jedyne granty wykazane przez habilitanta realizowane były przed uzyskaniem przez niego stopnia doktora.

Uzasadnienie skarżonej decyzji nie może zawierać szerszych motywów, jakimi kierował się organ przy rozstrzygnięciu sprawy. Stoi temu bowiem na przeszkodzie specyfika postępowania w omawianej sprawie i fakt, że stanowisko członków organu kolegialnego, jakim jest Rada Dyscypliny, wyrażane jest w głosowaniu tajnym. Nie zachodziła więc możliwość wyjaśnienia powodów, dla których wniosek strony został oceniony w taki a nie inny sposób (wyrok WSA w Warszawie z 2.10.2019 r. II SA/Wa 371/19). Subiektywne odczucie strony o rozpatrzeniu jej wniosku niezgodnie z jej oczekiwaniami nie może świadczyć o naruszeniu przez organ przepisów procedury.

Ponadto z jak z wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 18 czerwca 2010 r. I OSK 420/10 wynika, habilitant nie ma podstaw do prowadzenia dyskusji z opiniami i recenzjami członków Komisji Habilitacyjnej. Tym samym chybiony jest wniosek o konieczności powołania nowych recenzentów. Negatywny wynik, niewątpliwie trudny do zaakceptowania przez osobę zainteresowaną nadaniem stopnia naukowego, nie jest automatycznie rozstrzygnięciem niesprawiedliwym. Trzeba mieć na względzie, że - jak to trafnie ujął Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 26 kwietnia 1996 r. sygn. akt III ARN 86/95 (OSNP 96/21/315) - "ktokolwiek poddaje się jakimkolwiek recenzjom (...) musi się zawsze liczyć z tym, że może spotkać się również z recenzjami, których w najgłębszym przekonaniu nie będzie w stanie osobiście zaakceptować. Nikt bowiem nie przyjmuje chętnie otwartej dyskwalifikacji własnych umiejętności, talentu czy wiedzy."

Procedura związana z nadaniem stopnia doktora habilitowanego nie jest miejscem na weryfikowanie kwalifikacji członków komisji. Jeżeli istnieją obiektywne wskazane w art. 24 k.p.a. podstawy do wyłączenia członka komisji, organ ma obowiązek je rozpatrzyć. Subiektywne przeświadczenie strony nie jest podstawą do wyłączenia członka ciała doradczego. Ponadto wskazać należy, że członek komisji nie wydaje wiążącej opinii. Ostatecznie władcze rozstrzygnięcie w sprawie podejmuje Rada Dyscypliny, a docelowo Centralna Komisja. Zarzuty w odwołaniu nie mogą dotyczyć personalnie członka komisji.